

SPOJ NÁS V ÚMLUVĚ LÁSKY

INSPIRACE K 18. V MĚSÍCI PRO ŽIVOT ZE SCHÖNSTATTSKÉ SPIRITUALITY

„VY HO SVATOŘEČTE“ 50. VÝROČÍ ÚMRTÍ P. J. KENTENICHA

*Milá schönstattská rodino,
před námi je oslava významného
jubilea. K tomu co pro nás může
znamenat nám jménem generálního
prezídia píše P. Juan Pablo Catoggio:*

Poselství Schönstattské rodině k 50. výročí úmrtí patera Josefa Kentenicha

Milá Schönstattská rodino,
15. září 2018 oslavíme 50. výročí
úmrtí našeho otce a zakladatele,
patera Josefa Kentenicha. Při této
příležitosti jsme vyhlásili „Rok
patera Kentenicha“ a chceme v něm
různými způsoby podat svědectví
o něm samotném a jeho charismatu.

Velké oslavy jubilea v roce 2014

jsme prožili jako čas milosti a
obnovy, který se pro nás stal
výzvou abychom „se znovu vydali
cestou Schönstattu“ (kongres
o Letnicích 2015).

Tak se tedy tohoto 15. září ptáme:
Co říká otec a zakladatel nyní - 50
let po svém odchodu k nebeskému
Otcí - nám a co říkáme my, jeho
Schönstattská rodina, jemu?

1. Co říká náš otec a zakladatel v tuto hodinu nám?

Při svém loučení zanechal Ježíš
Kristus svým učedníkům
následující trojí odkaz: „Zůstaňte
ve mně, jako i já zůstávám ve vás.“
(srov. Jan 15,4). „Milujte se
navzájem, jako jsem já miloval
vás.“ (srov. Jan 15,12). „Ne vy jste
vyvolili mne, ale já jsem vyvolil
vás a ustanovil jsem vás, abyste šli

a nesli ovoce a vaše ovoce aby
zůstalo“ (Jan 15,16).

Náš zakladatel se pro nás jako
rodinu stal odleskem Kristovým
a tak si můžeme představit, že
k nám mluví podobným způsobem.

**„Zůstaňte ve mně, jako i já
zůstávám ve vás.“ (srov. Jan 15,4)
- tvůrčí věrnost zakladateli**

Bůh nás povolal skrze našeho
zakladatele a spolu s ním. My v něj
věříme, v jeho charisma a jeho
poslání. Věříme, že Bůh nám
dovoluje být součástí jeho úmluvy
lásky s Pannou Marií a dává nám
podíl na jeho zakladatelském
duchu. Když „zůstaneme v něm“,
spojení s ním v úmluvě lásky, tak
„zůstane i on v nás“ a jeho
charisma začne být aktuální, tvůrčí
a plodné v církvi a pro církvev.

**„Milujte se navzájem, jako jsem
já miloval vás.“ (Jan 15,12) – Cor
unum in Patre**

Stejnou měrou, jakou Pater
Kentenich zdůrazňoval
samostatnost jednotlivých
společenství svého díla, tak stejnou
měrou zároveň požadoval
a podporoval jednotu a solidaritu
všech složek a společností své
velké federativní rodiny. Boží plán

pro svoji duchovní rodinu viděl
ve společenství srdcí. „*Toto se zdá
být záměrem Božím – zachovat si
splynutí srdcí jako základ pro
nadcházejících 50 let naší rodiny...
nejen pouze pro těchto
nadcházejících 50 let, ale i pro
všechny roky následující.*“ (PK,
25.12.1967). „Cor unum in Patre –
Jedno srdce v Otcí – se má dnes
ukázat celosvětově a napříč
kulturami v konkrétní solidaritě
mezi různými společnostmi,
ale i národními schönstattskými
rodinami. Potřebujeme se
navzájem. Tato solidarita má být
výrazem a současně semenem
plodné kultury úmluvy lásky.

**„Ne vy jste vyvolili mne, ale já
jsem vyvolil vás a ustanovil jsem
vás, abyste šli a nesli ovoce a vaše
ovoce aby zůstalo“ (Jan 15,16) –
Schönstatt na cestě**

Otec Kentenich hledí jistě s radostí
na silný misionářský proud, který se
dnes nese Schönstattskou rodinou.
V souladu se slovy svatého otce,
papeže Františka, chceme být
„Schönstattem na cestě“,
misionářským Schönstattem, který
chce s radostí přinášet evangelium
ve zvláštní formě Schönstattského
poselství dnešní církvi a světu.
Úmluva lásky se stává posláním,
stává se kulturou. To platí pro

všechny oblasti života: mládež, rodina, výchova, církev, pro všechny oblasti společnosti a kultury (memorandum kongresu o Letnicích 2015). „Ze síly úmluvy lásky má vzniknout nový svět – svět, ve kterém lidé utváří kulturu úmluvy všude, kde žijí a působí“ (Modlitba k roku patera Kentenicha).

Potřebujeme milost shůry a tu dostaneme, když budeme věřit v naši úmluvu lásky. Můžete si být jisti, s naší úmluvou lásky je spojeno bohaté charisma.“ (PK, 25.11.1965). „Dilexit Ecclesiam“ - miloval církev - slova, která si náš zakladatel zvolil pro svůj náhrobní kámen, pro nás zůstávají směr určujícím a zavazujícím dědictvím.

2. Co dnes říkáme my, jeho Schönstattská rodina, našemu otci a zakladateli?

Nejdříve vyslovujeme náš **děk** za dar, který nám Bůh dal v otci Kentenichovi. Jemu vděčíme za Schönstatt a za všechno, čím Schönstatt je a co pro nás znamená: svatyňku jako pramen milosti, duchovní domov a rodinu, spiritualitu a ukazatel cesty, smysl a poslání. Pater Kentenich je nám vzorem, otcem, zakladatelem a prorokem. Za to ze srdce děkujeme.

Tak jako říkáme matce Boží, tak říkáme i jemu: „Čím bychom byli bez Tebe“.

Předkládáme mu naše obavy a **prosby**. Jsme si vědomi svých slabostí a hranic, právě tváří v tvář našemu velkému poslání, které nám svěřil. Prosíme jej o prorockého ducha, stejně jako Eliáš žádal svého mistra Eliáše: „Ať je na mně dvojnásobný díl tvého ducha!“ (2 král 2,9). Proto v tomto roce žádáme Boha: „Daruj nám jeho zapálení. Dej nám z jeho zakladatelského ducha. Kéž je jeho charisma v nás tak živé, abychom mohli utvářet budoucnost církve a společnosti.“ (Modlitba k roku patera Kentenicha). Při pohledu na naše poslání žádáme Boha také o jednotu celé rodiny, a aby Maria k sobě přitáhla hodně „mladistvých srdcí“, která se úplně a zcela oddají jejímu poslání.

Především ale chceme našemu otci a zakladateli **slíbit naši připravenost a věrnost**: Věrnost jemu a jeho charisma, věrnost jeho dílu a rodině, věrnost jeho poslání pro církev a pro tuto dobu.

V tomto duchu obnovujeme úmluvu lásky s ním a prosíme Pannu Marii, aby vedla snahu o jeho blahoslavení a svatořečení tak, aby se jeho charisma stalo

požehnáním pro církve ze všech Schönstattských svatyněk a zvláště také z Matri-Ecclesiae svatyňky na Belmonte.

Milá Schönstattská rodino, právě teď, 50 let od jeho odchodu domů se rozhoduje o tom, co ze zakladatele v jeho díle žije a vstoupí do historie. Nyní se nastavují výhybky pro budoucnost jeho rodiny. Co v něm bylo započato, to se má plně rozvinout v nás jako rodině. Pater Kentenich by k nám mohl promlouvat stejně jako sv. Pavel: „**Naším doporučujícím listem jste vy sami**; je napsán na našem srdci, všichni jej znají a mohou číst. Je přece zjevné, že vy jste listem Kristovým, vzniklým z naší služby a napsaným ne inkoustem, nýbrž Duchem Boha živého, ne na kamenných deskách, nýbrž na živých deskách lidských srdcí.“ (2 Kor. 3,2-3).

Sv. Jan Pavel II., když jej schönstattští požádali o svatořečení patera Kentenicha, řekl: „**Vy ho svatořečte!**“ To má být naše prosba a snaha, aby se udál nový zázrak svaté noci: Pokud rodina naplno usiluje o svatost, pak bude náš zakladatel svatořečen. Josef Engling, věrný člen zakládající generace, jehož 100 leté výročí

úmrtí si v tomto roce také připomínáme, je toho vedle řady dalších mužů a žen jasným příkladem. První zázrak, o který prosíme, je zázrak svatosti schönstattské rodiny.

To však může dokázat jen Duch svatý. V této víře a důvěře našeho otce a zakladatele jdeme společně vstříc budoucnosti. „Dostanete ale sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“ (Skutky 1,8)

Jménem generálního prezidia Schönstattského díla Váš
P. Juan Pablo Catoggio

*Milá schönstattská rodino, věřím, že každý z nás může přispět budoucnosti našeho hnutí, církve i společnosti. Doufám, že se nás v sobotu 15. září mnoho sejde v Rokoli i v Josefově sadu v Brně. S ostatními se spojíme duchovně na dálku a dáme našemu otci a zakladateli P. Kentenichovi odpověď na dar, který jsme skrze jeho život dostali. Posílám Vám požehnání,
+ P. Daniel Bořkovec*

Vydává Schönstattské hnutí a texty všech čísel tohoto měsíčníku Spoj nás v úmluvě lásky je možné si stáhnout na www.schoenstatt.cz.